



مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد



۲۰۱۸/۰۵/۱۹

نظر محمد مطمئن

د افغان سولې تټ او تياره انځور

د ۲۰۱۸ له پېل څخه د سولې اړوند ځينې غونډې د ملي اجماع رامنځته کېدو په موخه د مدني فعالانو، علماوو، استادانو، ځوانانو او قومي مشرانو لخوا د هيواد په مرکز او بېلابېلو ولايتونو کې وشوې، همدا رنگه د افغانستان سولې اړوند ځينې مهمې نړيوالې ناستې د کابل پروسې او تاشکند غونډو په ګډون وشوې. کابل، هلمند، پکتيا، هرات، ننگرهار، بلخ او ګڼو ولايتونو کې د سولې څخه د ملاتړ په موخه پرلټونه وشول. د افغانستان، پاکستان او اندونيزيا علماوو ګډه غونډه د افغان سولې اړوند وشوه.

تر دې مهاله لا هم د سولې برخليک مبهم ښکاري، رښتونولي پکې نه ښکاري، د وسلوالو په زور د سولې ميز ته را کش کولو او د علماو له خوا د دوی د جګړې پر ضد فتوا ورکولو خبرې امريکايي او افغان کورنۍ رسنۍ خپروي.

د جګړې ښکېل اړخونه (امريکا او ورسره ملګري هيوادونه، افغان حکومت او طالبان) بايد هر لوری د سولې اړوند رسمي متفق آدرس ولري. دا مهال افغان حکومت د سولې شورا تر نوم لاندې آدرس لري، خو نه يوازي دا چې واک او صلاحيتونه يې محدود دي، بلکې د افغان حکومت په دننه کې هم د سولې اړوند د يوه متفق آدرس نه شتون خلا ليدل کېږي.

امريکا چې په افغان جګړه کې د ايتلافي ځواکونو مشري کوي، دوی د سولې اړوند هيڅ آدرس جوړولو ته تر دې مهاله قانع نه دي، او له مسؤليت څخه تېښته کوي.

طالبان لا هم د نړيوالې ټولني له خوا منلې رسمي آدرس د سولې خبرو لپاره نه لري، تر څو چې د سولې لپاره اړين منل شوي او توافق شوي آدرسونه شتون ونه لري، د سولې هر ډول غونډې او ناستې به پرته له نتيجې پای ته رسېږي.

د کابل پروسې غونډه (۲۸ اپريل ۲۰۱۸) کې د ګډ حکومت د مشر لخوا تر ډېره د سولې اړوند مثبت وړانديزونه وشول، ولي د جګړې اصلي لامل پکې له پامه غورځول شوی وو، کوم چې په هيواد کې د بهرنيو پوځيانو شتون دی، همدا رنگه همدا د جګړې اصلي لامل په اندونيزيا کې د علماوو د غونډې پر مهال له پامه غورځول شوی وو. تر څو چې د جګړې عامل (بهرني پوځيان) شتون ولري، جګړه به دوام کوي، او سولې ته رسېدل به ستونزمن وي. دا چې د طالبانو ولي د ګډ حکومت د مشر د سولې وړانديز ته غبرګون ونه ښود، تر ډېره داسې ښکاري تر څو چې طالبان د نړيوالو لخوا منل شوی رسمي آدرس ونه لري، همداسې وړانديزونو ته به غبرګون هم ونه ښيي، ځکه که هر ډول غبرګون د طالبانو لخوا وښودل شي، هغه به د غير رسمي غبرګون معنی ورکوي، او نړيوال به په هغه حيثيت ورته قانع وي، لکه د کومې غير رسمي وسلوالي ډلې غبرګون ته چې په نوره نړۍ کې گوري، او که غبرګون د دوی د خوښې وو، ښه، که نه وي، بيا به وايي چې دا د يوې وسلوالي ډلې غبرګون دی او دومره زيات اهميت نه لري. لکه همدا اوس چې نړيوالې او کورنۍ رسنۍ راپور ورکوي چې يو تن د طالبانو وياند خان معرفي کوي، ذبيح الله مجاهد، د طالبانو نومول شوی (د سوري / سايبې والي) او داسې نور...

د مجاهدينو ځينې رهبران چې د ډاکټر نجيب الله سره د سولې مخامخ خبرې يې له پېښور او اسلام اباد څخه پرته له فکر کولو سمدستي ردولې، نن په کابل کې ناست او خپله تجربه يې هيره، پر طالبانو تور لگوي چې د پرديو په اشاره له افغان حکومت سره مخامخ خبرو ته نه کېښي، هغه وخت د مجاهدينو مشرانو بالاخره په اسلام اباد کې د پخواني شوروي اتحاد د بهرنيو چارو وزير نيکولای کوزيروف سره د اګست ۱۲مه ۱۹۱۹ وکتل، او د افغانستان د راتلونکې نظام په اړه يې خبرې وکړې. او د ډسمبر ۲۱مه ۱۹۹۱ز کال کې د مجاهدينو ځينو مشرانو د صبغت الله مجددي په مشري بيا ځل د روسيې د ولسمشر د مرستيال الکساندر روتسکوی په مشري د پخواني شوروي اتحاد له هيئت سره په اسلام اباد کې وليدل. د بنديانو د تبادلې اړوند خبرې يې وکړې.

په اسلام اباد کې تر ليدنو وروسته د مجاهدينو د مشرانو هيئت ماسکو ته ولاړ، د روسيې د بهرنيو چارو وزير شواردناز ته (نومبر ۱۹۹۱) کې د ناستې پر مهال د مجاهدينو د مؤقت حکومت د بهرنيو چارو وزير استاد رباني وويل:

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رايرلو مخکې په خپر و لولئ

” تاسي له رژيم سره د ديالوگ خبره وکړه، مور صريحاً وويل، د ملگرو ملتونو مشر ته مو هم ويلي دي، چې هيڅ مسلمان افغان حاضر نه دی چې داسي ديالوگ چې يو طرف يې د نجيب رژيم وي اشتراک وکړي، او له نجيب سره ديالوگ امکان نه لري. تاسي روسانو د اگست مياشتې د کودتاه کونکي د محاکمې ميز ته کش کړي؟ مور څه ډول د خپل ملت له قاتل سره خبرو ته کښينو. دا مسئله نه عدالت قبلي او نه تاسي او نه مور. ډاکټر نجيب پونيم ميلون انسانان وژلي مور څه ډول له کولای شو هغه د خپلو اينده تصاميمو کې شريک کړو. داچې تاسي وياست شوروي په دې باره کې کوم کار نه شي کولای، مور وايو چې د رژيم جنايتونه ستاسي په مرستو پوري وابسته دي. ” مجاهدين درماسکو (مذاکرات با روسها) کتاب

ځيني افغانان وايي چې کله اوباما (فبروي ۲۰۱۳) له افغانستان څخه د امريکايي پوځيانو وتلو اعلان د ۲۰۱۴ تر پايه وکړ، طالبانو جگړو ته زور ورکړ، ولي تر دې له مخه د مخکيني ولسمشر حامد کرزي او د امريکا د هغه وخت د ولسمشر اوباما تر منځ ستراتيژيک تړون لاسليک (۲ مې ۲۰۱۲) او د امنيتي تړون د لاسليک لپاره گډې کميټې کار کاوو، تر څو په افغانستان کې امريکايي پوځيانو ته په رسمي ډول اډې ورکول شي او تړون يې لاسليک شي.

د ستراتيژيک تړون له لاسليک کولو وروسته اوباما پرته له دې چې له افغان حکومت، ملگرو ملتونو او يا طالبانو سره پټ او ښکاره تفاهم ولري، د خپلو پوځيانو د وتلو شکمن اعلان يې وکړ، چې په هيڅ ډول باوري اعلان نه وو، بڼه به وای چې اوباما د خپلو پوځيانو د وتلو اعلان د تفاهم په نتيجه کې کړی وای.

ځيني افغان چارواکي په صراحت او ټينگار سره دا خبره کوي چې کله طالبانو پر کنډز حمله وکړه، او کنډز ښار يې تر ولکې لاندي راوست، امريکا مجبوره شوه چې خپل پوځيان په افغانستان کې وساتي، ځکه له کنډز څخه جرمنيان او ناټو ځواکونه ووتل، طالبانو حمله وکړه، همدارنگه هلمند او نورو سېمو کې چې د امريکا او ناټو ځواکونه له سېمو ووتل، طالبانو خپلو حملو ته زور ورکړ.

ولي دوی دې ته نه دي متوجه چې کله ډاکټر غني واک ته ورسيد، د خپل واک په دوهمه ورځ (۳۰ سپټمبر ۲۰۱۴) يې له امريکا او ناټو سره امنيتي تړون لاسليک، او امريکا ته يې په هيواد کې ۹ اډې ومنلي چې امريکايي پوځيان به په يادو اډو کې ځای په ځای کيږي، له همدې کبله وه چې امريکايانو هڅه کوله چې خپل پوځيان له ځينو سېمو څخه اډو ته انتقال او له مرگ ژوبلي څخه ځان وژغوري.

له همدې تړون څخه پوره يو کال وروسته (۲۸ سپټمبر ۲۰۱۵) طالبانو پر کنډز حمله وکړه او کنډز ښار يې د څو ورځو لپاره تر خپل واک لاندي راوستی، دوهم ځل يې د کنډز ښار د اکتوبر ۲مه ۲۰۱۶ د يوې اونۍ لپاره تر خپل کنټرول لاندي راوست. دا معنی چې د امريکا او افغان حکومت تر منځ له امنيتي تړون وروسته طالبانو خپلو حملو ته ډېر زيات زور ورکړ، کله چې تړون نه وو لاسليک شوی، طالبانو کوم ولايت ته سقوط هم نه وو ورکړی.

جگړه ورځ تر بلې زور اخلي، دا مهال افغان ځواکونه په ډيرو ليرتو پرتو سېمو کې يوازې د ولسواليو مرکزونه په کنټرول کې لري، او نږدې ۶۰ ولسوالۍ په بشپړ ډول د طالبانو لاس کې دي، د مې ۱۵مه ۲۰۱۸ طالبانو د فراه ولايت د ښار ډيري برخې تر کنټرول لاندي راوستلي، نظامي تجهيزات يې ورڅخه يوړل او د شپې مهال بېرته له ښاره ووتل، د مې ۱۶مه يې بيا ځل د ښار له دننه د شپې مهال حمله پېل کړه او د ښار ځيني برخې يې تر کنټرول لاندي راوستلي.

د غزني – پکتیکا لويه لاره د طالبانو له خوا تړل شوې، د هلمند، ارزگان، بغلان، کنډز، غور او بادغيس ولايتونو د مرکزونو په دوه او درې کيلومتري کې د طالبانو وسلوال شتون او فعاليت لري.

ځيني افغان سياستوال وايي چې ولي بايد له امريکا سره طالبان پر مخامخ خبرو ټينگار وکړي، کله چې دوهم ځل اوباما د مې ۲۵مه ۲۰۱۴ باگرام هوايي اډې ته راغی، خپلو پوځيانو سره يې وليدل خو د هغه وخت له ولسمشر حامد کرزي سره يې ونه کتل، او نه د يوه خپلواک هيواد د ولسمشر په حيثيت ورته قايل شو، نه يې افغانستان ته په راتگ حامد کرزی خبر وو او نه يې په بېرته تللو کې په جريان کې وو. همدا ډول کله چې د امريکا د بهرنیو چارو وزير ټيلرسون په باگرام هوايي اډه کې کښته او د گډ حکومت له مشرانو (ډاکټر غني او ډاکټر عبدالله) څخه يې وغوښتل چې باگرام هوايي اډې ته د ناستې لپاره ورشي، دواړه مشران ورغلل او هلته يې د اکتوبر ۲۳مه ۲۰۱۷ په باگرام کې ورسره وليدل.

ځيني وايي چې ولي طالبان د حزب اسلامي د سولې تجربې څخه گټه نه پورته کوي، د حزب اسلامي د اجرائيه شورا غړي استاد محمد زمان مزمل د مې ۱۴مه ۲۰۱۸ د افغانستان د پوهنتونو د استادانو لخوا د سولې اړوند غونډې ته وويل: ” حزب اسلامي به اوس زده کړې وي چې طالبان ولي له افغان حکومت سره خبرې نه کوي، او دا څومره مشکله ده، د حزب اسلامي سره د افغان حکومت له خوا ژمنه شوې وه چې د شمشو کيمپ کې افغان مهاجرو د کورنيو لپاره به په کابل کې پند غالی ورکوي، مگر د حکومت د ننه د اختلافاتو له امله لا تر دې مهاله حزب ته ژمنه شوې ځمکه نه ده ورکول شوې. ”

بله لويه ستونزه دا هم ده چې د امريکايي چارواکو او افغان چارواکو له لوري د سولې اړوند تحريفونکي نظريات وړاندي کيږي، مثلاً: جنرال نيکولس د مارچ ۱۹مه ۲۰۱۸ وويل: پر طالبانو فشار زيات شوی، ځيني د طالبانو له

ډلې سولې ته ليوالتيا بنودلې، او مور به پر طالبانو سياسي، مذهبي، ولسي او سيمئيز فشار لا زيات كړو، په اندونيزيا كې د علماوو كيدونكې غونډې يادونه يې وكړه چې د طالبانو د جگړې په رد او نارواوالي به فتوى ورکړي.

همدارنگه كله چې د مئ مياشتې په ۱۱مه د افغانستان، پاکستان او اندونيزيا د علماوو گډه غونډه وشوه، د پريکړه ليک سره په تعريف كې د افغان رسنيو او افغان چارواکو څرگندونې هغه مهال او لا هم دوام لري.

سوله د ټاکنو لپاره بڼه شعار گرځول شوى، او د ټاکنو پر مهال افغان سياستوال د ورکې سولې شعار په بدرگه کولو سره خپل پلويان زياتوي. دا ځل د ټاکنو د نوم ليکنې بهير كې د افغان ولس تڼت او کم رنگه گډون دا په گوته كوي چې دوى د سولې تر شعار لاندي نور نه غولول كيږي، او رښتونې سوله غواړي.

په زړه پورې ده، له يوې خوا د سولې ږغ، او له بلې خوا د بمباريو، وژنو، بندي کولو ډيرښت، چې ضد او نقيض اعمال دي، د امريکائي او افغان چارواکو د قول او عمل تر منځ توپير څرگندوي.

د امريکا دا پريکړه چې بيت المقدس يې د اسرائيلو د پلازمينې په توگه رسمي وپېژاندې او هلته يې خپل سفارت له تل ابيب څه ور انتقال کړ، پر افغان سوله لا زيات ناوړه اغيز شيندلای شي.

څومره چې مور (افغانان) سولې او له نړۍ سره بنو اړيکو ته اړتيا لرو، همدومره امريکا او حتى زيات اړتيا لري، اوس مهال په سېمه کې ډير هيوادونه د دوى نظامي، اقتصادي او سېمئيزي گټې ننگوي، روسيه، چين، ايران او پاکستان د امريکا گټو ننگونکي يو ځانگړى بلاک د جوړيدو هڅې کوي، چې ترکيه به هم د ياد بلاک مهم غړى وي، په دغسې يو حالت کې امريکا ته په کار ده چې د افغانستان مسئلې ته جدې فکر او له علمي او منطقي اړخه يې و ارزوي، په اړه يې داسې پريکړو ته ورسېږي چې نور دا اوږده جگړه ختمه، امريکايي او افغان ولس د هوسايي ساه واخلي. که امريکا لا هم په جگړه ټينگار کوي، پرته له شکه امريکا بايلونکي او افغان ولس گټونکى دى.

پاى